

[Ingolf Knudsen.]

på det sidste i forhandlingerne, på så sent et tidspunkt, at det oven i købet næsten har været vanskeligt at tage seriøs stilling til det og i hvert fald så vanskeligt, at det ikke har været muligt at fremkomme med tal som dem, hr. J. K. Hansen efterlyste med hensyn til sociale ydelser osv., som det kunne modsvare. Jeg ser, at finansministeren er til stede, og det ville jeg også være, hvis jeg var finansminister i en regering, for det drejer sig om 500 mill. kr. Vi andre kan vel kun konstatere – og jeg er den første ordfører fra et af augustforligspartierne – at det må være ensbetydende med, at augustforliget er brudt, for blev denne udgiftsførelse på 500 mill. kr. gennemført, det er ikke 5 mill. kr., det er 500 mill. kr. for ét finansår, kan jeg ikke drage anden konsekvens, end at dermed var augustforliget brudt og endda ganske kraftigt brudt.

Også mit parti har selvfølgelig været indstillet på at være med til at arbejde for en fornuftig EFG-lovgivning, og der har i og for sig ikke været særlig mange ting, der har skilt os ad, men det er måske nok på sin plads her at understrege, at vi også finder, at det har været et ganske urimeligt pres, vi har været udsat for fra parter, som har ligget uden for dette folketing, f.eks. fra Dansk Arbejdsgiverforening og fra LO. Det er muligt – det er der i hvert fald noget, der tyder på i Børsen i dag – at det, som er blevet refereret i udvalget skriftligt via dokument ikke helt har været udtrykt sådan, som vi har fået det forelagt, men det er helt givet, at det er blevet sagt til os, at såfremt vi slettede året 1982 i lovforslaget, ville DA og LO ikke medvirke i de styrende organer, og dermed ville loven ikke kunne gennemføres i praksis. Hvis det ikke er pres på et udvalg udefra, så ved jeg ikke, hvad det er, og hvis det ikke er ensbetydende med, at man udefra vil styre lovgivningen i dette land, og hvis det ikke er ensbetydende med, at man ønsker at sætte hvert komma i den lovgivning, der skal gennemføres, så ved jeg ikke, hvad det er. I hvert fald føler vi, at det er et uanstændigt pres, der er lagt på folketinget, og et sådant pres vil vi ikke være med til at sidde og administrere.

Hvad var det egentlig, der skilte? Det var spørgsmålet omkring 1982. Og hvorfor var det så væsentligt? Hvorfor var det så væsentligt, at man absolut skulle sikre sig, at 1982 skulle stå i loven netop som det år, hvor mesterlæren definitivt skulle glide ud? Hvis nu mesterlæren er

så god, hvorfor kan den så ikke udvikle sig parallelt med EFG-uddannelserne? Det spørgsmål har vi stillet tit, og vi har ikke rigtig fået noget svar på det. Inden for gymnasiet, inden for folkeskolen, inden for mange andre uddannelsesgrene sætter vi det dog som en vigtig ting, at der er mulighed for at vælge andre uddannelsesveje. Ja men hvorfor netop lige inden for de erhvervsfaglige uddannelser må der ikke eksistere denne mulighed? Og så har vi oven i købet ikke sagt, at vi ikke ønsker, at EFG ikke skal gennemføres. Vi har oven i købet sagt, at vi er tilhængere af, at EFG i fremtiden bliver den uddannelse, der kommer til at gælde for vore lærlingeuddannelser, men vi har samtidig sagt, at det kunne være en god idé og dog en ganske rimelig idé, om uddannelserne fik lov til at løbe parallelt lidt endnu, så det bedste fra de enkelte uddannelser kunne nå at præge hinanden, også selv om vi står ved afslutningen af et forløb, hvor man har haft en forsøgsordning løbende.

Vi vil fra centrum-demokraternes side selvfølgelig være med til at sikre en EFG-lovs gennemførelse, men vi vil ikke være med til at lovfæste, at det skal ske pr. dato 1982, for i det øjeblik vi gør det, er vi også overbevist om, at hovedorganisationerne med øjeblikkelig virkning begynder at afvikle mesterlæren, og det er vi ikke interesseret i, i hvert fald ikke så længe det ikke er bevist, at der ikke er så gode ting ved mesterlæren, at den også skal have lov til at udvikle sig sideløbende med EFG-uddannelserne og i hvert fald sådan, at man kan tage det bedste fra mesterlæren over i EFG-uddannelserne.

Vi har selvfølgelig også tænkt på de skoletrætte, og det er, ligesom vi hver gang, når vi drøfter den slags ting her, skal have hældt i hovedet, at man ikke tænker på denne restgruppe, som man taler om. Ja men hvis EFGs basisår virkelig havde været en erstatning for 10. uddannelsesår, altså 10. skoleår i folkeskolen, havde vi egentlig godt kunnet tale med, og så havde vi oven i købet nok også været ude over diskussionen omkring understøttelse i basisåret, men det har det jo ikke været. Det viser sig, at de fleste tager 10. år i folkeskolen med – somme tider kan man undre sig lidt over, at de gør det, men det gør de altså – for derefter at søge ind f.eks. på en EFG-uddannelse.

Det er da rigtigt, at vi kender til det, der hedder restgruppe og ungdomsarbejdsløshed, og det er lige så rigtigt, at enhver her ønsker at